

Culturele smeltkroes in naaiatelier

Vlaamse, Somalische en Oekraïense mensen die gezellig keuvelen over koetjes en kalfjes terwijl ze een kledingstuk maken: klinkt onrealistisch, denk je? Bolwerk bewijst sinds half oktober dat dit probleemloos kan. Met het initiatief 'Par Toi' bieden algemeen coördinator Ruben Benoit en ateliervoorzitter Roos Van den dries iedereen de kans om kledingstukken te herstellen, te ontwerpen en intussen kennis te maken met tal van textiel-liefhebbers uit andere culturen. Bolwerk ontstond in Deerlijk en groeide voort uit experimenteel jeugdwerk dat jongeren de kans bood hun talenten op verschillende vlakken te etaleren. "Onze vzw steunt op vijf pijlers: een atelier voor textiel, muziek, koken, installaties en een speelatelier. We werken voor externe opdrachtgevers, maar concentreren ons ook graag op eigen projecten", legt Ruben Benoit uit.

Open atelier

Het beeldend atelier van Bolwerk is nog steeds gevestigd in Deerlijk, maar het textielatelier verhuisde naar een pand in de Zwevegensestraat in Kortrijk. "We zijn het Kortrijkse Stads-

ontwikkelingsbedrijf erg dankbaar dat we de kans kregen naar hier te komen. Nadat we het atelier in september 2009 hadden ingericht, konden we half oktober al starten met ons open atelier. Daarmee bieden we liefhebbers de kans om hier op woensdagavond tussen 19 en 21 uur herstellingen te doen met de naaimachines die hier aanwezig zijn. De mensen betalen amper twee euro voor een beurtkaart en kunnen ter plaatse indien nodig klein gerief kopen. Momenteel beschikken we over drie naaimachines, maar binnenkort komen er nog vier bij", vervolgt Ruben.

Het open atelier werd onder meer gepromoot via een flyer in verschillende talen. Vrij snel mochten de organisatoren op behoorlijk wat interesse rekenen. "Het was onze ambitie om verschillende nationaliteiten samen te brengen en dat lijkt uitstekend te lukken. Je vindt zowel vrouwen uit Somalië, Djibouti, Oekraïne, Marokko en ook Vlaanderen natuurlijk. De folder was opgesteld in het Russisch, Arabisch, Nederlands, Frans en Engels, maar toch proberen we zoveel mogelijk Nederlands te spreken. Het is vooral gezant

om te zien hoe iedereen zich amuseert. Meer dan eens beginnen ze spontaan te zingen. Hoewel vooral vrouwen komen opdagen, dook hier vorige maand nog een Oekraïense jongen op die graag een oude jeans wou herwerken tot een skinny exemplaar. Dat kan allemaal."

Workshops

Sinds eind januari organiseert Par Toi ook workshops. "Voorlopig hebben we vier pakketten van telkens vier lessen voorzien, waarvoor zich telkens vier deelnemers kunnen inschrijven. We proberen de groepen zo heterogeen mogelijk samen te stellen en mikken op autochtone en allochtone jongeren tussen 15 en 30 jaar. De vier jongeren kiezen samen welk kledingstuk ze zullen maken. Op die manier kunnen ze heel creatief bezig zijn en tegelijk op technisch vlak veel leren van elkaar. Het is de bedoeling eind dit jaar alle gemaakte stukken voor te stellen op een modeshow waarop ze hun familie en vrienden mogen uitnodigen."

WWW.BOLWERK.BE

▲ Sinds eind januari organiseert Par Toi ook verschillende workshops.

"Ik zal nog meer komen"

Hoewel vooral vrouwen een kijkje nemen in het atelier, maakte ook de Oekraïense Misha (zie foto) al gebruik van de naaimachines. Ook Wissam (Irak) bezocht het atelier met een vriend om een broek te laten inkorten. Toen hij hoorde dat het de bedoeling was om alles zelf te doen, stak hij de handen uit de mouwen. "Ik dacht dat ik maar één keer zou komen, maar dit is voor herhaling vatbaar. In Irak was ik schoenmaker. Ik kan dus wel werken met een naaimachine, maar het was al heel lang geleden. Nu ben ik blij dat ik terug kan naaien zoals vroeger."

"Ideaal voor integratie"

Madina (Somalië), Faaduma (Somalië) en Djima (Djibouti) zijn vaste klanten geworden in het textielatelier. Ze leerden het kennen via een vriendin die het atelier bezocht en via de advertentie in de buurtkrant. "De eerste keer waren we zenuwachtig om met de machine te werken, nu voelen we ons vertrouwd. Het is aangenamer om hier te naaien met vriendinnen dan thuis alleen tv te kijken. Hoe meer machines, hoe meer vriendinnen, hoe meer plezier. Met Roos en Ruben hebben we een goed contact en ook de andere mensen die we ontmoeten zijn vriendelijk. We zijn ervan overtuigd dat dit onze integratie ten goede komt."